

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 809/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2723/19 од 22.11.2019. године, у седници већа која је одржана дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2723/19 од 22.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2723/19 од 22.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1873/17 од 12.03.2019. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете на име разлике у висини између исплаћене посебне пензије тужиоцу и пензије коју би тужилац остварио у периоду од 01.05.2014. године до 30.04.2017. године исплати укупан износ од 738.619,11 динара са затезном каматом на одређене месечне новчане износе од дана доспелости сваког до исплате, како је наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ 154.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2723/19 од 22.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1873/17 од 12.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. став 1. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права

и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име неисплаћене разлике између висине зараде на коју би тужилац имао право у периоду од 01.05.2014. године до 30.04.2017. године и висине посебне пензије коју је тужилац примао у наведеном периоду. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу наведеног произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, због чега је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је дана 31.05.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 738.619,11 динара. Правноснажна пресуда против које је ревизија изјављена донета је дана 22.11.2019. године.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена применом одредбе члана 403. став 1. ЗПП.

На члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић